

Nevndarlimir í Tryggingarsambandinum:

Lívga hvønnannan við pengagávum

— og brúkarin skal gjalda, sigur
Tórfinn Smith, næstformaður í
Umboðsráðnum

— Eg kann ikki góðtaka, at nevndarlimir sita og játta hvørjum øðrum gávur frá tryggingini, sigur Tórfinn Smith, næstformaður í Umboðsráðnum fyri Tryggingarsambandi Føroya. Umboðsráðið hevur fund í dag, men Tórfinn Smith verður ikki við á fundinum. Hann hevur boðað frá, at hann ikki kemur á fund aftur í Umboðsráðnum, fyrr enn greiðar reglur verða gjørdar fyri, hvat vald Umboðsráðið hevur.

Tað er einki nýtt við hesum gávum, og Umboðsráðið hevur eisini mótmælt, men líkt er ikki til, at tað ger nakran mun, tí nú hevur aftur ein nevnd játtað nevndarlimi pengagávum.

Sum umboðsráðslimur fær hann sendandi frágreiðingar frá øllum nevndarfundum í Tryggingarsambandinum og deildum tess. Ikki er vanligt at fara í bløðini við tí, sum fyriferst á hesum fundum, men Tórfinn Smith heldur seg ikki kunna tuga longur. Nú er ovboðið.

Tann nýggjasta frásøgnin, sum Tórfinn Smith argast inn á, er frá nevndarfundi í Brunatryggingini. Sambært hesi frásøgn hevur nevndin samtykt at lata einum nevndarlimi 20.000 krónur í føðingardagsgávu. Tað er ikki fyrstu ferð. Fyri einum ári síðan fingtu tveir nevndarlimir hvorsin 20.000 krónur í føðingardagsgávu. Tá mótmælti Umboðsráðið, tí tað helt samtyktina hjá nevndini í Brunatryggingini vera ógilduga. Teir báðir nevndarlimirnir, sum fingtu gávur, vóru sjálvir við á fundinum, og Umboðsráðið metti teir at vera inhabilar at gera eina tilika viðtøku.

Nú hevur nevndin í Brunatryggingini aftur samtykt at veita einum nevndarlimi 20.000 krónur í føðingardagsgávu.

Leggjast kann aftrat, at allir nevndarlimirnir, ið hava fingið hesa megnar gávu, bert hava sitið í nevndini millum eitt og tvey ár.

Brúkarin skal gjalda

— Samtyktina hjá umboðsráðnum leggur nevndin í Brunatryggingini einki í. Eg haldi tað vera einastandandi, at nevndarlimirnir sita og játta hvørjum øðrum pengingagávur og harafrat sjálvir eru við til at taka slíkar avgerðir. Og sjálvandi er tað brúkarin, sum skal gjalda hesar stóru gávur, sigur Tórfinn Smith.

Hetta fremur ikki umdømið hjá Tryggingarsambandinum, sum hevur einarætt til tryggingar og harvið hevur stórra ábyrgd, sigur hann.

Tórfinn Smith heldur seg til kunngerð frá landsstýrinum 12. januar 1983. Tann kunngerðin sigur, at uppgávan hjá Umboðsráðnum m. a. er at ansa eftir peningagongnum samtaksins.

— Minar royndir eftir tveimum árum í Umboðsráðnum eru, at deildirnar í Tryggingarsambandi Føroya leggja sektina á, hvat umboðsráðið mótmælir ella samtykkir. Tað kann eg ikki góðtaka og havi boðað stjóranum í Tryggingarsambandi Føroya og formanninum í Umboðsráðnum frá, at eg ikki meti á fundi í Umboðsráðnum aftur, fyrr enn stig eru tikin til at gera greitt, hvat vald Umboðsráðið hevur í mun til deildirnar. Í lötuni situr Umboðsráðið í fullum álvara og ger samtyktir, uttan at tað hevur minstu ávirkan, sigur Tórfinn Smith.

randi

Hasse Bærentsen 65 ár 25. september

Góði Hasse!
Nú vil eg skriva tær eitt bræv...

Soleiðis byrjaðu tey fyrstu brøvini, eg skrivaði til skyldfólk og vinir, tá ið eg var so frægur, at eg dugdi at skriva eitt sindur. At hetta brævið hevur henda inngangin kemst av, at eg altíð havi kent teg, og hóast tað, so er hetta fyrsta ferðin, eg skrivi rættuligt bræv til tín. Umframt at vera skyldmenn, so blivu vit vinmenn frá tí, eg var óviti. Vit hava verið tað síðan.

Nú tú fyllir 65, havi eg hug at senda tær eina heilsan. Tað rennur so nógv fram fyri meg nú, eg seti meg at hugsa aftur í tíðina. Tað er so ómetaliga nógv, eg havi at takka tær fyri bæði til gamans og álvara.

Tað eru kanska fleiri, sum halda, at tað bert var gaman, tí tú hevur altíð dugað so væl at undirhildið við stuttligum søgum og livligum harmonikuspæli. Tú ert eisini kendur og avhildin fyri at kunna halda einum lurtaraskara trøllabundnan, so tey hava sitið við stórum oyrum og opnum munn og lýtt á, meðan tú á palli ella í stovu hevur fortalt ella spælt. Oftast endar søgan í einum gellandi, friandi látri. Tær hevur altíð dámað best fólk við kinnklovunum vendum uppæftir, heldur enn tey, sum »hanga við snáplinum».

Men tað, sum hevur fest seg uppá tær meira í mínum sinni, eru tær lotturnar — og tær hava verið nógv — tað eru tær alvorligu, antin tað hava verið frásagnir ella samtalar, og ikki minst alvorligur tónleikur og sangur. Mangan sungu vit saman, meðan vit málaðu.

Nú, eg komi inn á málaraarbeiði, so er tað eitt handverk, sum mangan gongur so stillislaga fyri seg, at væl ber til bæði í práta og syngja, uttan at tað er neyðugt at steðga arbeiðinum.

Penslarnir eru meira tigandi enn ein hamari. Hvussu mangir ógloymandi timar gingu ikki soleiðis við innanduráða arbeiði, meðan regnið oysti inn á rútarnar.

Tú hevði meg í læru hjá tær í umleið eitt ár av mini lærutið, og tað er eisini ein tann besta tíðin, eg havi havt í hesum arbeiði. Tú lærði meg so nógv. Tað, sum sermerkti teg, var titt sikra eyga fyri tí vakra og smakfulla. Eisini lærði tú meg at siggja tað, sum var minni heppið — tað, sum ein ikki átti at gera viðvíkjandi samanseting av litum.

Men grundin undir tí lidna úrslitinum skuldi eisini vera litalyst. Tú hevði ta óreingiliga fakliga ábyrgdarsensluna mótevnis tinum viðskiftafólki, og tað kravdi tú so sanniliga eisini av okkum, sum vóru í arbeiði hjá tær. Tú fekt ikki silvurmedalju á Árhús Malerskole fyri einki. Hana hevur tú uppiborið.

Eg minnst ikki reiðiliga, um tað var í 1970 ella -71, at eitt bilóhapp í Keypmannahavn var atvoldin til,

at tú kom so illa til skaða, at tú noyddist at leggja penslarnar uppá hillina.

Tianverri hevur tú verið merktur av tí síðani. Ikki tí — av og á hevur tú havt teir á lofti í tíðini eftir óhappið, tá ið onkur av tínum mongu vinum nýttist eina hjálpanði hond. Eisini vit báðir saman.

Tibetur ert tú ikki lættur at kúga. Hóast óhapp og annað mótrák, so hevur tú ikki mist titt góða lag, minni enn so. Tú ert enn sum fyrr bara Hasse, sum eg kenni teg.

Ferðast hevur tú eisini nærum á hvørjum ári og trúliga vitjað tinni vinfólk her heima, og tað gleðir okkum hvørja ferð, tú gistir hjá okkum. Eg veit, at tað gleðir eisini Olivar og Atla, sum tú plagdi skiftast at gista hjá.

Eg vil enda hetta brævið við teirri vón, at okkum má unnast mangar góðar lottur saman aftrat og ynski hjartaliga tillukku við teimum 65, vinurinn.

— Tummaskal —